

[Johs. Clausen.]

steren, giver absolut ikke Anledning til nogen Diskussion, men det nytter ikke, at man eventuelt fra anden Side vil sige, at det er Lovforslaget, vi stemmer om, at det er det, det drejer sig om i dette Tilfælde, og ikke Bemærkningerne. Det kan og skal ikke bortforklares, at der i Bemærkningerne foreligger en færdig Ordning, som er fremkommet gennem lange, jeg kunde næsten sige endeløse Forhandlinger og under voldsomme Brydninger, som til sidst har samlet sig i det Kompromis, der her foreligger for Rigsdagen, tilkoblet et Bemyndigelseslovsforslag. Et Kompromis som dette vil mit Parti ikke fra A til Ø være direkte Partnere i. Som jeg allerede har sagt, er mit Parti — vi har vist det i Gerning — interesseret i alle Forhold, som angaar vort største Erhverv; vi vil tage de videst mulige Hensyn til Udtalelser og Krav fra Erhvervets kompetente Forsamlinger, men det fulde og endelige Ansvar for en Ordning som den, der foreligger her, maa de paagældende Organisationer selv tage.

I Anledning af den standende Strid om visse Spørgsmaal angaaende vor Flæskeproduktion kunde jeg have Lyst til at sige, at Landbruget gør sin Pligt; det opfylder til det yderste den engelske Kvotaordning og forsyner paa tilfredsstillende Maade Hjemmemarkedet. I ingen af disse Henseender kan der bebrejdes Erhvervet noget, og naar det er Tilfældet, er det kun naturligt, at Landbruget selv besørger Rationeringen af denne vigtige Produktion. Handelsaftalen med England har skaarret vor Baconproduktion ned til under Halvdelen, og denne Handelsaftale er ikke truffet af Hensyn til Landbruget. Den er truffet af Hensyn til hele Samfundet, og ingen vil vel bestride, at det er Baconproduktionen, som bringer de fleste Penge hjem til Landet; det drejer sig om en mægtig Valutapost aarligt til Støtte for de industrielle Erhverv, som derigennem kan sikre sig Raa- og Hjælpestoffer til den store Produktion, de nu er oppe paa. Det er først og fremmest Landbrugerhvervet, som er blevet ramt gennem den voldsomme Begrænsning af Baconproduktionen. Vi erkender, at vi faar en rimelig Pris for Produkterne i England og herhjemme, de to Priser følges omtrent ad, men alligevel har Nedskæringen virket drastisk.

Som Forholdene ligger, erkender vi, at en Bemyndigelseslov er nødvendig. En saadan har den højtærede Landbrugsminister her stillet Forslag om, og mit Parti agter ikke at modsætte sig, at Lovforslaget ophæves til Lov.

Lange: Da min Partifælle, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup), vil udtale sig om Lovforslaget om Regulering af Svineproduktionen, skal jeg indskrænke mig til at gøre et Par Bemærkninger om den foreslaaede Kornordning, idet jeg i det store og hele kan henvise til de Udtalelser, der er fremsat af mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, og til den Betænkning, som mit Partis Udvalgsmedlemmer i det andet høje Ting har afgivet.

Lovforslaget gaar ud paa en Forhøjelse af Mindsteprisen paa Hvede, Byg, Havre og Majs med 1 Kr. og af Rugprisen med 2 Kr.; men som Prisforholdene ligger for Tiden, har denne Forhøjelse ingen praktisk Betydning. Naturligvis erkender jeg, at der kan indtræde Forhold, hvor det vil være af stor Betydning for det kornproducerende Landbrug og efter min Mening for hele Landet, at man har en Bundpris som den, der her er Tale om, men mit Parti maa saa beklage, at Bundprisen ikke er sat saa højt, at den kan gøre Kornproduktionen nogenlunde lønnende.

Kravet om at sikre Landbruget en saadan Kornpris er fra første Færd rejst fra konservativ Side, rejst og afvist, atter rejst og atter afvist, og da man saa endelig indsaa Nødvendigheden af at have en saadan Kornordning, vilde man ikke gøre Skridtet fuldt ud. Derfor har der, hver Gang vi har drøftet Kornordningen saavel i dette høje Ting som i det andet høje Ting, været Uoverensstemmelse mellem Regeringspartierne og mit Parti om den Højde, som Kornafgiften skulde have.

Det udvikler sig efterhaanden saadan, at flere og flere Landbrug bliver kornsælgende. Ikke mindst naar der bliver Mulighed for Ombytning af dansk Korn med fremmede og billigere Foderemner, faar mange flere Landbrugere Interesse i at sælge Korn og derfor Interesse i at opnaa en rimelig Pris paa Korn. Alene af den Grund mener vi, det vil være fuldkommen rimeligt at sætte Kornprisen saa højt, at Produktionen kan blive lønnende. Dertil kommer, at Kornproduktionen efter vor Opfattelse er grundlæggende for praktisk talt hele Landbrugets Produktion; en rimelig Kornpris vil være den naturligste Regulator for Landbrugets animalske Produktion. Jeg tror heller ikke, man kan komme uden om, at den højere Kornpris, som vi nu i en Periode har haft, har øvet en god Indflydelse paa Produktionen.

Naar den højtærede Landbrugsminister sagde, at der nu var et andet Forhold mellem Kornpris og Fedevarerpris end paa det Tids-